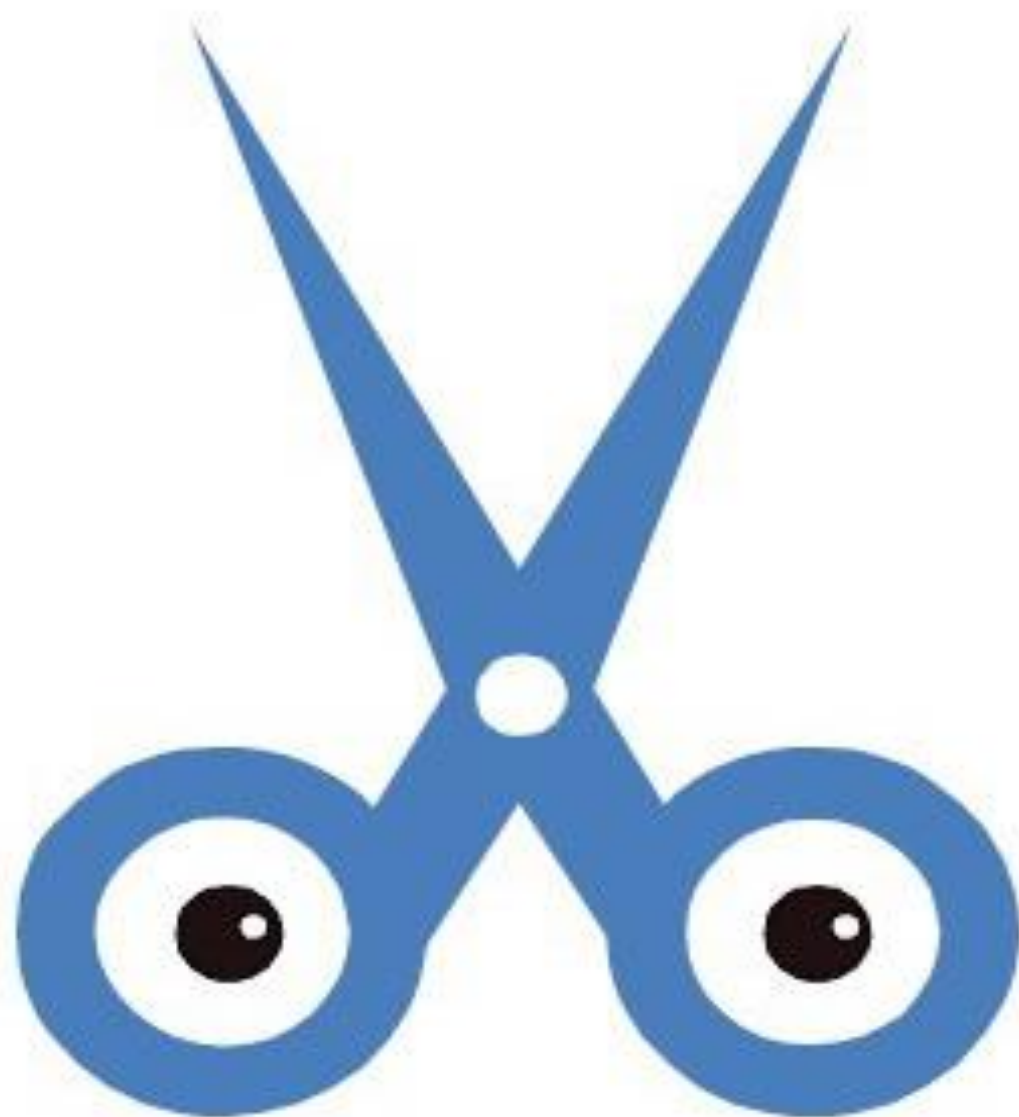

BEZ ZBYTEČNÝCH SLOV

Patricie Holečková

Patricie Holečková

BEZ ZBYTEČNÝCH SLOV

2012

© Patricie Holečková, 2012
Vydáno vlastním nákladem
Vydání první
Obálka Patricie Holečková
ISBN 978-80-260-2719-5

Obsah

Autorka o sobě

V každém je něco dobrého
Člověk se chová rozumně
Hlupák dělá
Co je dnes
Jistota znamená stát
Na první pohled
Důvod proč milujeme
Iluze je krásná
Dnešní mládež
Přítel je člověk
Nejrychlejší cesta
Schází-li prostředky
Peníze nikoho nezkazí
Jediné, co nelze
Nejsilnější víra
Ve svém trápení nejsme nikdy sami
Lež je pravda
Rádi věříme všemu
Někteří autoři píší
Není důležité
Socialismus byl cestou do pekel
Slabí nejsou slabí
Dejte otrokům
Nestěžujme si
Lež nakonec

Slovo na závěr

Autorka o sobě

Nebudu zde uvádět, kdy a kde jsem se narodila, jaké školy jsem absolvovala, nebo kde všude jsem dosud publikovala. Kdo chce, může si to zjistit z jiných zdrojů. Podstatnější je, co chci sdělit svými aforismy - jak vidím a chápu svět, život a lidi, sebe nevyjímaje. Vyhýbám se proto ukazovat prstem někam do neurčita, že to on, ona, oni... Naopak, spoléhám na ochotu čtenáře přihlásit se k společnému lidskému údělu a schopnost přijímat ho s humorem.

Patricie Holečková

V každém je něco dobrého

V každém je něco dobrého, co stojí za to z něj vytlouct.

Nejhorší, co můžete pro někoho udělat, je udělat to za něj.

Co od nás nic nevyžaduje, také nám nic nepřináší.

Nic není snadné, když to zkusíme dělat lépe.

Člověk roste tím, že překonává sebe, nikoli druhé.

To, že nikdy není pozdě, si rádi vysvětlujeme tak, že na všechno je vždycky dost času.

Lenost dělá všechno těžším, než je.

Žádné úsilí není marné. Marné je pouze to, co nevyžaduje žádné úsilí.

At' nám život nabízí cokoli, nikdy nám nic nedaruje.

Sám sobě je každý nejtěžším soupeřem.

Nikdy se nestaneme lepšími, pokud se za takové už považujeme.

Jen pokora nám umožňuje růst.

Všechno, co čekáme od života, žádá pak život od nás.

Nejtěžší překážky nejsou nezdolatelny, ale neodolatelny.

Vnitřní hlas se projevuje jako svědomí, nebo jako pokušení.

Vyhýbáme-li se něčemu, jdeme tomu vstříc delší cestou.

Nejvíce nám prospívá to, co si zasloužíme.

Člověk se chová rozumně

Člověk se chová rozumně, když se chová stejně hloupě, jako ostatní.

Kdyby hlupáci neměli štěstí, brzy by přišli k rozumu.

Myslet nelze nikoho naučit, pouze přinutit.

Než hloupě mlčet, raději hloupě mluvíme.

Většina z těch, co ztratili rozum, ho nikdy předtím neměla.

Samouk se učí jen z vlastních omylů.

Každý jednou dostane rozum, ale bez návodu na použití.

Kdo věří všemu, co slyší, často pak nevěří vlastním očím.

Nejlepší učební pomůckou je rákoska.

Zkušenost je poučení ze situace, která se už nikdy nebude opakovat.

K rozumu nás nepřivedou kopance, které uděláme, ale jen ty, které dostaneme.

Nikoli chybami se člověk učí, ale teprve jejich napravováním.

Nerozum je předchůdcem rozumu nebo hlouposti.

Na otázku, zda člověk začal dřív mluvit nebo přemýšlet, máme zatím jedinou odpověď: Jak kdo.

Hlupák dělá

Hlupák dělá hlouposti neuváženě, kdežto rozumný člověk teprve po zralé úvaze.

Když existují jenom dvě možnosti, jsou většinou obě špatné.

Nejrozumnější rozhodnutí v životě děláme, když nemáme na vybranou.

Nežádejte o radu moudřejšího, stejně se jí nebudete řídit.

V nouzi nacházíme nejlepší řešení.

Jsou myšlenky dobré a špatné. Ty dobré člověka nenapadnou.

V situaci, kdy nemůžeme nic dělat, bývá nejhorší to, že jsme mohli.